

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT
HOA NGHIÊM
QUYỀN 28

Phẩm 25: THẬP HỒI HƯỚNG (Phần 6)

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát nếu thấy Đức Như Lai xuất thế thuyết pháp, liền lớn tiếng bảo tất cả chúng sinh:

–Đức Như Lai xuất thế! Đức Như Lai xuất thế!

Làm cho mọi loài chúng sinh được nghe danh hiệu Phật mà rời bỏ tất cả hý luận ngã mạn.

Đại Bồ-tát lại dìu dắt chúng sinh được mau thấy Phật, làm cho họ nghĩ nhớ Phật, về với Phật, gặp Phật, quán sát Phật, ca ngợi Phật.

Đại Bồ-tát lại vì chúng sinh mà nói gặp Phật là việc rất khó. Vì ngàn vạn ức kiếp, Đức Phật mới xuất thế một lần. Do đó chúng sinh được thấy Phật rồi sinh lòng tin thanh tịnh, vui mừng hơn hở, tôn trọng cúng dường.

Ở nơi Đức Phật, chúng sinh được nghe danh hiệu của chư Phật, nên rồi lại được gặp vô số chư Phật, trồng các căn lành, tu tập làm lớn thêm.

Bấy giờ, vô số trăm ngàn vạn ức triệu chúng sinh nhờ thấy Phật nên đều được điều phục, thanh tịnh rốt ráo. Đối với Bồ-tát, các chúng sinh này đều coi là những bậc Thiện tri thức tối thượng.

Do Đại Bồ-tát mà các chúng sinh được thành tựu Phật pháp, rồi tự đem căn lành đã vun trồng trong vô số kiếp mà hành trì Phật sự khắp thế gian.

Chư Phật tử! Lúc khai thị cho các chúng sinh được thấy Đức Phật, Đại Bồ-tát đem những căn lành ấy hồi hương như vầy:

Nguyễn cho tất cả chúng sinh chẳng chờ khuyên bảo, tự đến gặp Phật để phụng sự cúng dường và sinh tâm hoan hỷ.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường thích thấy Phật không rời bỏ.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường siêng tu tập trí tuệ rộng lớn thọ trì tất cả tạng pháp của chư Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh chẳng luận nghe tiếng gì đều tỏ ngộ Phật pháp, tu hạnh Bồ-tát trong vô lượng kiếp.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh an trụ chánh niệm thường do trí nhẫn, thấy Đức Phật xuất thế.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh không nhớ nghiệp nào khác, chỉ thường nhớ Phật, thấy Phật và siêng tu mười lực.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường thấy chư Phật không luận chõ nào, thấu rõ Đức Như Lai hiện hữu khắp cả cõi hư không.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đều được đầy đủ thân tự tại của Phật, thành đạo thuyết pháp khắp cả mười phương.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh gặp Thiện tri thức thường nghe Phật pháp, được tâm tin bất hoại đối với chư Phật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đều có thể ngợi khen chư Phật xuất thế, làm cho người thấy Phật đều được thanh tịnh.

Trên đây là Đại Bồ-tát đem cẩn lành ca ngợi Đức Phật mà hồi hướng cho chúng sinh được thấy Phật, cúng dường phụng sự Phật, đối với pháp vô thượng đạt được thanh tịnh rốt ráo.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát đem đất đai cúng dường Phật xây dựng Tinh xá. Hoặc đem đất đai cúng dường cho chư Bồ-tát, các bậc Thiện tri thức tùy ý sử dụng. Hoặc đem đất đai cúng dường cho chư Tăng cất chõ ở, đem dâng hiến cho cha mẹ, cho các bậc Thanh văn, Độc giác, hoặc là người khác, là các thứ phước điền cho đến kẻ nghèo khó côi cút, cho theo ý họ không để ai thiếu. Hoặc đem đất cúng dường để xây cất tháp miếu thờ Phật. Trong tất cả cơ sở đã xây cất lên đó, Đại Bồ-tát đều vì họ mà sắm đủ đồ dùng, tùy ý sử dụng, khỏi lo sợ thiếu thốn.

Đại Bồ-tát lúc bố thí đất, ở bất cứ chõ nào, cũng đem cẩn lành hồi hướng như vầy:

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đạt trọn vẹn đất trí Nhất thiết thanh tịnh, đạt đến chõ rốt ráo của hạnh Phổ hiền.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được đất Tổng trì, chánh niệm thọ trì tất cả Phật pháp.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được sức trụ trì, có thể thường giữ gìn tất cả giáo Phật pháp.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được tâm như đất, đối với mọi loài, tâm thường thanh tịnh, không có niêm ác.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được nắm giữ giống Phật, thành tựu các địa thứ lớp của Bồ-tát không dứt mất.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh làm chõ an ổn cho tất cả mọi loài, khiến cho mọi loài đều được điều phục, trụ nơi đạo thanh tịnh.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được đồng như Đức Phật làm lợi ích thế gian, khiến mọi loài đều siêng tu an trụ nơi Phật lực.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được khắp thế gian mến thích, khiến họ an trụ niềm vui vô thượng của Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được phương tiện khéo léo, an trụ trong pháp vô úy của trí lực Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được trí tuệ như đất, tự tại tu hành tất cả Phật pháp.

Trên đây là Đại Bồ-tát lúc bố thí đất đai, đem cẩn lành hồi hướng, vì muốn cho chúng sinh đều đạt được bậc thanh tịnh rốt ráo của chư Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát đem đồng bộc dâng hiến cho chư Phật, Bồ-tát, Thiện tri thức, chúng Tăng, hoặc cung cấp cho cha mẹ là những bậc phước điền thù thắng, hoặc cung cấp cho người bệnh tật, kẻ nghèo cùng côi cút và tất cả người không kẻ giúp đỡ săn sóc, hoặc để gìn giữ tháp miếu của Đức Như Lai, hoặc để biên chép chánh pháp của chư Phật.

Những đồng bộc này đều thông minh khéo léo, tánh nết thuận hòa, siêng năng không lười biếng, đều có tâm ngay thẳng, tâm vui vẻ, tâm lợi ích, tâm Nhân từ, tâm cung kính, tâm không oán hận, tâm không thù địch. Lại vì do nghiệp tịnh của Đại Bồ-tát cảm hóa nên những đồng bộc này đều có tài năng về kỹ nghệ, công xảo, toán số, môn gì cũng thông đạt, tùy theo phương tục, hay làm cho người chủ được lợi ích, được vui ý.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

Đại Bồ-tát đem căn lành này hồi hướng như vầy:

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được tâm điêu phục, tu tập căn lành nơi tất cả chư Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh tùy thuận cúng dường tất cả chư Phật, có thể nghe và lãnh thọ lời Phật dạy.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được Phật thâu nhận, luôn quán tưởng Đức Như Lai, không gì nghĩ khác.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh chẳng làm hư gióng Phật, siêng tu tất cả căn lành theo Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường siêng cúng dường tất cả chư Phật, không để thời gian luống qua.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thâu giữ tất cả diệu nghĩa của chư Phật, lời nói thanh tịnh, du hành vô úy.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường thích thấy Phật, không hề nhảm chán, đối với Phật không tiếc thân mạng.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được thấy chư Phật, không nhiễm đắm thế gian, rời bỏ sự nương tựa thế gian.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh chỉ quy y Phật, lìa hẳn tất cả chỗ nương tựa tà vạy.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh tùy thuận Phật đạo, tâm thường thích quán Phật pháp vô thượng.

Trên đây là Đại Bồ-tát lúc bối thí những đồng bộc, đem căn lành hồi hướng, để làm cho chúng sinh xa lìa trần cấu, làm thanh tịnh đất Phật, có thể hiện thân tự tại của Đức Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lúc đem thân thể bối thí cho người đến xin thì sinh tâm khiêm tốn, tâm như mặt đất, sinh tâm chịu đựng mọi sự khổ, không xao động, sinh tâm hẫu hạ giúp đỡ chúng sinh không hề nhảm, sinh tâm xem chúng sinh như mẹ hiền có bao nhiêu căn lành đều muốn đem cấp cho cả, sinh tâm tha thứ cho những chúng sinh cực ác thường làm tổn hại mình, an trụ thiện căn siêng năng giúp đỡ họ.

Đại Bồ-tát đem căn lành này hồi hướng như vầy:

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường không thiếu những đồ dùng mình muốn, không ngớt thực hành hạnh Bồ-tát, chẳng bỏ việc làm lợi ích của tất cả Bồ-tát, khéo an trụ đạo hạnh Bồ-tát, thấu rõ pháp tánh bình đẳng của Bồ-tát, được ở trong số chủng tộc của Như Lai, luôn gìn giữ lời chân thật, giữ hạnh Bồ-tát, làm cho thế gian được Phật pháp thanh tịnh, tin hiểu sâu chắc, chứng pháp rốt ráo, khiến cho chúng sinh xuất sinh thiện căn tăng thượng thanh tịnh, được công đức lớn, đủ trí Nhất thiết.

Đại Bồ-tát lại đem thiện căn này làm cho tất cả chúng sinh thường được cúng dường tất cả chư Phật, hiểu tất cả pháp và thọ trì, đọc tụng, chẳng quên, chẳng lầm, chẳng hoại, chẳng tan, khéo điều phục tâm, dùng pháp tịch tĩnh để rèn luyện tâm mình. Đại Bồ-tát làm cho chúng sinh ở trong Phật pháp được những công hạnh như vậy.

Đại Bồ-tát lại đem thiện căn này khiến cho tất cả chúng sinh tạo ngôi tháp bậc nhất, đáng thọ những sự cúng dường của thế gian, khiến tất cả chúng sinh thành phước diền vô thượng, được trí Phật, khai ngộ mọi loài, làm lợi ích cho tất cả, khiến họ thành bậc phước lợi tối thượng, có thể đạt đầy đủ tất cả thiện căn, khiến cho hết thảy chúng sinh thành nơi bố thí tốt nhất, có thể đạt được vô lượng phước báu, ra khỏi ba cõi, làm vị Đạo sư bậc nhất, chỉ bày đạo như thật cho thế gian, làm cho tất cả chúng sinh được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Tổng trì vi diệu, thọ trì đủ tất cả chánh pháp của chư Phật, làm cho tất cả chúng sinh chứng được vô lượng cõi pháp bậc nhất, đầy đủ đạo vô ngại như hư không.

Trên đây là Đại Bồ-tát bố thí thân thể của mình rồi đem thiện căn hồi hướng khiến cho chúng sinh đều được trí thân phước điền vô thượng.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát nghe pháp vui mừng sinh lòng tin thanh tịnh, có thể đem thân mình cúng dường chư Phật, xem chư Phật như cha mẹ, ưa thích tin hiểu Pháp bảo vô thượng, thọ trì, đọc tụng chánh pháp vô ngại, vào khắp vô số triệu pháp bảo đại trí tuệ và những môn thiện căn, tâm luôn nhớ tưởng vô lượng Phật, vào nghĩa lý sâu xa của cảnh giới Phật, có thể dùng phạm âm vi mật của Phật để hưng khởi mây Phật pháp, rưới mưa Phật pháp, tự tại dũng mãnh, có thể giảng thuyết Địa thứ nhất của bậc Nhất thiết trí, hoàn mãn đầy đủ trí tuệ, dùng vô lượng trăm ngàn ức triệu đại pháp để thành tựu các thiện căn.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát được nghe những pháp như vậy nơi chư Phật, hoan hỷ vô lượng, đứng vững trong chánh pháp, tự dứt sự nghi lầm và cũng làm cho người khác dứt, tâm luôn thư thái, hoàn mãn công đức, đầy đủ thiện căn, luôn luôn có tâm làm lợi ích cho chúng sinh chẳng để thiếu sót, được trí tối thắng thành tạng Kim cang, gần gũi chư Phật làm thanh tịnh cõi Phật, thường siêng cúng dường chư Phật.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát đem những thiện căn trên đây hồi hướng như vậy:

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đều được viên mãn thân tối thắng, được tất cả chư Phật thâu nhận.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường được ở gần bên Phật, luôn được chiêm ngưỡng Đức Thế Tôn.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đều được thân thanh tịnh chẳng hư hại, tất cả công đức trí tuệ đều được đầy đủ.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường siêng cúng dường chư Phật, thực hành phạm hạnh rốt ráo không thủ đắc.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được thân vô ngã, lìa hẳn ngã và ngã sở.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đều có thể phân thân khắp cõi nước nơi mười phương, như bóng hiện, những vẫn không có hướng qua lại.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được thân tự tại đến khắp mươi phương mà không có ngã, không có lãnh thổ.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh sinh ra từ thân Phật và ở nơi nhà thân vô thượng của Như Lai.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được thân pháp lực, có sức nhẫn nhục lớn không ai hủy hoại được.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được thân không gì sánh, thành tựu thân pháp thanh tịnh của Như Lai.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thành tựu thân công đức xuất thế, sinh vào cõi pháp thanh tịnh không thủ đắc.

Trên đây là Đại Bồ-tát đem thân mạng cúng dường Đức Phật, rồi đem thiện căn hồi hướng cho tất cả chúng sinh được vĩnh viễn ở trong nhà của chư Phật ba đời.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát đem thân bố thí cho tất cả chúng sinh, vì muốn cho tất cả chúng sinh đều thành tựu thiện căn, ghi nhớ thiện căn.

Đại Bồ-tát tự nguyện đem thân mình làm đèn sáng lớn, soi sáng khắp tất cả chúng sinh; làm những nhạc khí, thâu nhận khắp tất cả chúng sinh; làm tặng pháp vi diệu thâu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

giữ khắp tất cả chúng sinh; làm ánh sáng trong sạch, khai ngô khắp tất cả chúng sinh; làm bóng sáng thế gian, khắp tất cả chúng sinh đều thường được trông thấy; làm nhân duyên cho thiện căn, khắp chúng sinh thường được gặp gỡ; làm chân Thiện tri thức, khắp chúng sinh đều được dạy dỗ; làm con đường bằng phẳng cho tất cả chúng sinh đều được đi trên đó; làm chỗ an lạc hoàn bị vô thượng, cho tất cả chúng sinh khỏi khổ, được thanh tịnh; làm mặt trời sáng trong, cho khắp thế gian được lợi ích bình đẳng.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát đem những thiện căn trên đây hồi hương như vầy:

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường gần gũi chư Phật, được nhập vào đất trí của Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được trí tùy thuận, trụ nơi bậc Vô thượng giác.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường ở trong pháp hội của chư Phật, khéo điều phục tâm ý.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thực hành đúng phép tắc, đầy đủ oai nghi của Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đều được Niết-bàn, hiểu sâu nghĩa pháp.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đủ hạnh trí túc, sinh vào nhà Như Lai.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh bỏ tham dục vô minh, an trú trong chí lạc của Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh sinh căn lành tối thắng, ngồi nơi cội Bồ-đề.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh dứt trừ giặc phiền não, xa lìa tâm oán hại.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh hộ trì đầy đủ tất cả Phật pháp.

Trên đây là Đại Bồ-tát bố thí thân mạng, đem căn lành hồi hương nguyện cho tất cả chúng sinh được sự lợi ích ở nơi an ổn vô thượng.

Này chư Phật tử! Đại Bồ-tát tự đem thân mình hầu hạ chư Phật. Đối với chư Phật luôn nhớ nhở đến đáp ân nặng như nhớ cha mẹ, rất kính tin chư Phật, hộ trì đạo Bồ-đề của chư Phật với tâm thanh tịnh, an trú Phật pháp, xa lìa tưởng thế gian, sinh vào nhà chư Phật, thuận theo chư Phật, xa lìa cảnh ma, thấu rõ công hạnh của chư Phật, thành tựu pháp khí của tất cả chư Phật.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát đem căn lành này hồi hương như vầy:

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được tâm thanh tịnh, tự trang nghiêm với báu trí Nhất thiết.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh khéo tự điều phục xa lìa tất cả nghiệp ác.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được quyến thuộc bền chặt không thể hoại, đều có thể thâu nhận chánh pháp của chư Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh làm đệ tử của Phật đến bậc Bồ-tát Quán Đỉnh.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường được chư Phật thâu nhận vĩnh viễn xa lìa tất cả điều ác.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thuận theo chư Phật, tu hành pháp tối thắng của Bồ-tát.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh vào cảnh giới của chư Phật, được thọ ký chứng trí Nhất thiết.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đều được bình đẳng với chư Phật, đối với tất cả Phật pháp đều được tự tại.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đều được chư Phật thâu nhận, luôn tu tập những hạnh không chấp trước.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường làm thị giả bậc nhất của chư Phật, thường tu hạnh trí tuệ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trên đây là Đại Bồ-tát hầu hạ chư Phật, đem căn lành hồi hướng, vì muốn chứng quả giác ngộ của chư Phật, vì muốn cứu hộ tất cả chúng sinh, vì muốn thoát khỏi ba cõi, vì muốn thành tựu tâm lành không tổn não, vì muốn chứng đắc Bồ-đề rộng lớn vô lượng, vì muốn thành tựu trí tuệ soi rõ Phật pháp, vì muốn thường được chư Phật thâu nhận, được chư Phật hộ trì, vì muốn tin hiểu tất cả Phật pháp, vì muốn thành tựu thiện căn bình đẳng với chư Phật ba đời, vì muốn được trọn vẹn tâm không hối hận, được chứng tất cả pháp của chư Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát bố thí cõi nước, tất cả tài vật cho đến ngôi vua, đều có thể xả bỏ. Đối với việc đời, tâm được tự tại, không ràng buộc, không luyến chấp, lìa hẳn nghiệp ác, làm lợi ích cho chúng sinh, chẳng chấp quả của nghiệp, chẳng thích pháp thế gian, chẳng còn tham nhiễm chốn sinh tử. Dù Bồ-tát ở thế gian nhưng không phải sinh ra ở chốn này. Tâm Bồ-tát không chấp trước những pháp: Uẩn, xứ, giới, tâm không trụ không tựa pháp trong, pháp ngoài. Chẳng bao giờ quên mất những hạnh Bồ-tát, chưa từng xa rời các Thiện tri thức, gìn giữ hạnh nguyện rộng lớn của Bồ-tát. Thường vui được phụng sự tất cả thiện hữu.

Bấy giờ, Bồ-tát này đem căn lành đây hồi hướng như vầy:

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm đại Pháp vương tự tại với các pháp đạt đến bờ kia.

Nguyện cho tất cả chúng sinh được thành Phật, xô dẹp tất cả oán tặc phiền não.

Nguyện cho tất cả chúng sinh trụ ở ngôi Phật, được trí tuệ Phật, khai diễn nói Phật pháp.

Nguyện cho tất cả chúng sinh ở cảnh giới của Phật hay chuyển pháp luân tự tại vô thượng.

Nguyện cho tất cả chúng sinh sinh vào nhà Phật được tự tại với các pháp, gìn giữ mãi giống Phật không mất.

Nguyện cho tất cả chúng sinh khai thị vô lượng chánh pháp của chư Phật, tạo nên vô biên bậc Đại Bồ-tát.

Nguyện cho tất cả chúng sinh an trụ pháp giới thanh tịnh làm bậc đại Pháp vương hiện thân Phật xuất thế, nỗi luôn không dứt.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm vua trí tuệ nơi các thế giới giáo hóa mọi loài không tạm ngừng nghỉ.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm vua pháp thí của tất cả mọi loài trong khắp cõi pháp cõi hư không, khiến mọi loài đều được trụ nơi Đại thừa.

Nguyện cho tất cả chúng sinh được thành bậc đầy đủ pháp lành bằng với thiện căn của chư Phật ba đời.

Trên đây là Đại Bồ-tát lúc bối thí ngôi vua, đem thiện căn hồi hướng, vì muốn khiến cho tất cả chúng sinh được ở chỗ an ổn rốt ráo.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát làm vua, lúc thấy có người đến xin kinh đô, thành lớn tốt đẹp, quan ải, chỗ thâu thuế đều bối thí cả, không chút hối tiếc, chỉ chuyên hướng về đạo Bồ-đề, phát thê nguyện lớn, an trụ đại Từ, thực hành Từ bi, tâm ý vui vẻ, làm lợi ích cho chúng sinh, dùng trí tuệ rộng lớn hiểu rõ pháp sâu xa, an trụ pháp tánh bình đẳng của chư Phật. Vì phát tâm cầu trí Nhất thiết, vì thích pháp tự tại, vì cầu chứng đắc trí tuệ tự tại, vì tịnh tu tất cả công đức, vì muốn trụ trí tuệ rộng lớn bền chắc, vì muốn chửa nhóm tất cả căn lành, vì nguyện tu hành tất cả Phật pháp, vì muốn tự nhiên giác ngộ pháp đại trí, vì được an trụ tâm Bồ-đề không thoái chuyển, vì muốn tu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tập tất cả hạnh nguyên Bồ-tát, trọn rốt ráo trí Nhất thiết chủng mà hành bố thí, rồi đem thiện căn này hồi hướng như vầy:

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đều có thể làm trang nghiêm thanh tịnh vô lượng cõi nước, đem dâng lên chư Phật để làm chô ở.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường thích ở nơi vắng lặng, tịch tĩnh không động.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh vĩnh viễn chẳng ở đô thành, làng xóm, chỉ thích tịch tĩnh, hoàn toàn được rốt ráo.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh vĩnh viễn chẳng ham ưa tất cả thế gian, thường thích lìa ngôn ngữ thế gian.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh lìa được tâm tham, không bao giờ hối tiếc khi bố thí những gì mình có.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được tâm xuất ly xả bỏ gia nghiệp.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh có tâm không bốn sển, thường hay bố thí.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được tâm không tham chấp, lìa pháp thế tục.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được khởi mọi điều khổ, dứt trừ tất cả sự tai và khổng bố.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh làm trang nghiêm thanh tịnh tất cả thế giới ở mười phương rồi đem dâng lên chư Phật.

Trên đây là Đại Bồ-tát lúc bố thí kinh đô, đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho tất cả chúng sinh đều có thể làm trang nghiêm thanh tịnh các cõi Phật.

Chư Phật tử! Do nghiệp lành của Bồ-tát nên tất cả quyến thuộc thị nữ ở trong cung đều có nhan sắc xinh đẹp, đoan trang, tài năng đầy đủ, nói cười, ca múa đều khéo léo, có đủ loại y phục, đủ loại hoa hương dùng để trang nghiêm thân, người trông thấy đều hoan hỷ, tâm không nhảm chán. Nữ báu như thế có cả trăm ngàn vạn ức triệu người, tự tại theo ý muốn, kính thuận không lỗi lầm. Nếu có ai đến xin những thị nữ quyến thuộc này, Bồ-tát đều bố thí hết, tâm không luyến ái, tâm không nuối tiếc, tâm không say mê, tâm không ràng buộc, tâm không chấp trước, tâm không tham nhiễm, tâm không phân biệt, tâm không ham muộn.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát quán sát các căn lành, đem căn lành này hồi hướng là vì muốn cho tất cả chúng sinh đều được giải thoát, vì được pháp hỷ của Phật, vì được sự kiên cố trong những sự không kiên cố, vì được trí kim cang bất hoại, vì vào đạo tràng của Phật, vì đến bờ kia, vì được tâm Bồ-đề vô thượng, vì được trí tuệ thông tỏ các pháp, vì xuất sinh tất cả căn lành, vì vào nhà của chư Phật ba đời.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát an trụ pháp lành như vậy, được sinh vào nhà của Như Lai, được thêm lớn nhân thăng thanh tịnh của chư Phật, được xuất sinh đạo trí Nhất thiết tối thăng, được vào sâu nghiệp trí rộng lớn của Bồ-tát, được trừ diệt tất cả phiền não thế gian, thường có thể cúng dường nơi phước điền công đức, tuyên thuyết pháp mầu cho chúng sinh, khéo sắp đặt cho chúng sinh tu tập công hạnh thanh tịnh, luôn cần mẫn thâu giữ tất cả thiện căn.

Bấy giờ, Bồ-tát đem căn lành này hồi hướng như vầy:

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường được vô lượng quyến thuộc Tam-muội, định thăng của Bồ-tát, nối tiếp không dứt.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường thích thấy Phật, đều vào chánh định trang nghiêm của chư Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thành tựu chánh định chẳng thể nghĩ bàn của Bồ-tát,

hiện vô lượng thần thông diệu dụng tự tại.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh nhập định như thật được tâm bất hoại.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đều được Tam-muội thâm diệu của Bồ-tát, đối với các môn Thiền định đều được tự tại.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được tâm giải thoát thành quyến thuộc của tất cả Tam-muội.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đều được thông thạo các môn Tam-muội, đều có thể thâu lấy các tướng Tam-muội.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được Tam-muội thắng trí, có thể học khắp các môn Tam-muội.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được Tam-muội vô ngại, vào sâu thiền định, không hề thoái thất.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được Tam-muội không chấp trước, tâm luôn trụ trong chánh thọ, chẳng chấp lấy hai pháp.

Trên đây là Đại Bồ-tát lúc bấy giờ tất cả quyến thuộc trong cung, rồi đem căn lành hồi hướng. Vì muốn cho tất cả chúng sinh đều được quyến thuộc thanh tịnh không tan vỡ, được quyến thuộc của Bồ-tát, được đầy đủ Phật pháp, được đầy đủ sức của trí Nhất thiết, được chứng trí tuệ vô thượng, được quyến thuộc thuận thảo, được bạn đồng chí nguyện cùng ở chung, được đầy đủ tất cả phước trí, được thành tựu căn lành thanh tịnh, được quyến thuộc hiền hòa, được thành tựu thân pháp thanh tịnh của Phật, được thành tựu biện tài như lý, thứ lớp, khéo diễn nói tạng pháp vô tận của Phật, rời bỏ hẳn căn lành thế gian đồng tu căn lành xuất thế thanh tịnh, được đầy đủ hạnh nghiệp thanh tịnh, thành tựu tất cả pháp thanh tịnh, được tất cả Phật pháp đều hiện tiền, dùng ánh sáng của Phật pháp làm trang nghiêm thanh tịnh khắp nơi.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát có thể đem vợ con thân yêu bố thí cho người như thái tử Tu-đạt-noa, Bồ-tát Hiện Trang Nghiêm Vương và vô lượng chư Bồ-tát thuở xưa.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát nương nơi tâm trí Nhất thiết bố thí tất cả, tu tập hạnh xả thí của Bồ-tát, tâm luôn thanh tịnh, không hề hối tiếc. Xả bỏ hết châubáu, cầu trí Nhất thiết, làm cho chúng sinh thanh tịnh chí nguyện sâu xa, thành tựu hạnh Bồ-đề, quán sát đạo Bồ-tát, tướng niệm sự giác ngộ của Phật, an trú chung tánh Phật.

Đại Bồ-tát thành tựu tâm bối thí như vậy rồi, chí quyết định cầu thân Như Lai, tự xem thân của mình bị ràng buộc với tất cả, không được tự tại. Bồ-tát lại đem thân mình thâu phục giáo hóa khắp chúng sinh và cấp thí cho tất cả, ai chưa được đầy đủ thì làm cho họ được đầy đủ, như hòn đảo châubáu.

Bồ-tát làm lợi ích cho chúng sinh như vậy, muốn chính thân mình là ngôi tháp bậc nhất, làm cho tất cả chúng sinh đều hoan hỷ, muốn có tâm bình đẳng với tất cả thế gian, muốn làm ao nước mát mẻ cho chúng sinh, muốn ban cho chúng sinh tất cả sự an lạc, muốn làm đại thí chủ của chúng sinh. Bồ-tát có trí tuệ tự tại, biết rõ công hạnh của Bồ-tát phải làm nên phát nguyện lớn trang nghiêm như vậy, hướng đến trí Nhất thiết, mong thành bậc trí tuệ phước điền vô thượng. Bồ-tát nhớ tướng khắp cả chúng sinh thường theo gìn giữ họ. Do đó có thể thân thành tựu ánh sáng trí tuệ lợi ích, soi khắp thế gian luôn luôn nhớ nghĩ về tâm bối thí của Bồ-tát, thường thích quán sát cảnh giới của Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát dùng tâm giải thoát không ràng buộc, không tham đắm mà bối thí vợ con, có bao nhiêu căn lành đem hồi hướng như vậy:

Nguyễn cho tất cả chúng sinh an trụ nơi Vô thượng giác, hóa thân khắp cõi pháp,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

chuyển pháp luân bất thoái.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được thân tự tại, nương nguyện lực đi khắp tất cả cõi Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh bỏ tâm yêu ghét dứt hận phiền não, tham sân.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh làm đệ tử Phật, làm theo hạnh Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đối với quả Phật tâm luôn quyết định không thoái thác.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường làm con Phật, từ pháp hóa sinh.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thành tựu trí tuệ tự tại của Như Lai đến chổ rốt ráo.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh chứng Vô thượng giác dứt hận phiền não.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh có thể diễn nói đủ đạo Bồ-đề và thường thích thực hành pháp thí vô thượng.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được tâm chánh định, mọi chướng duyên không hủy hoại được.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh ngồi gốc Bồ-đề thành Vô thượng giác, khai thị vô lượng thiện nam, nữ từ pháp hóa sinh.

Trên đây là Đại Bồ-tát lúc bố thí vợ con, đem căn lành hồi hướng, vì muốn cho chúng sinh đều chứng được trí tuệ giải thoát không ngại không chấp trước.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát trang hoàng nhà cửa và những vật cần dùng. Có ai đến xin Bồ-tát hành pháp bố thí đều hoan hỷ cấp cho cả, không hề tham luyến nhà cửa, xa lìa tất cả tâm niệm nhà ở, nhảm chán gia nghiệp và mọi vật cần dùng, tâm không tham, không thích, không chút ràng buộc, biết nhà cửa dễ hư hại nên tâm luôn nhảm bỏ, hoàn toàn không lưu luyến chỉ muốn xuất gia tu tập hạnh Bồ-tát, trang nghiêm mình bằng Phật pháp, xả bỏ tất cả sở hữu không hối tiếc, thấy người đến xin hết sức vui mừng, tùy vật hiện có, đều ban cho hết, thường được chư Phật ngợi khen.

Bấy giờ, Bồ-tát đem căn lành này hồi hướng như vậy:

Nguyễn cho tất cả chúng sinh lìa bỏ vợ con, thành tựu sự an vui xuất gia bậc nhất.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thoát khỏi sự ràng buộc của nhà thế tục vào nhà giải thoát, tu tập hạnh thanh tịnh trong Phật pháp.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh lìa bỏ tâm bốn sển, thích bố thí không thoái chuyển.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh lìa hẳn nghiệp nhà, ít muộn, biết đủ, không chứa đẻ của cải.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh ra khỏi nhà thế tục ở nhà Như Lai.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh được pháp vô ngại, dứt trừ tất cả pháp chướng ngại.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh lìa sự luyến ái gia đình, dù hiện ở nhà mà tâm không đắm chấp.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh khéo giáo hóa, chẳng rời gia nghiệp mà diễn nói trí tuệ của Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh hiện thân tại gia mà tâm luôn an trụ trí Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh hiện ở tại đất nhà mà an trụ đất Phật, làm cho vô lượng, vô biên chúng sinh phát tâm hoan hỷ.

Trên đây là Đại Bồ-tát lúc bố thí nhà cửa, đem thiện căn lành hồi hướng, vì muốn cho tất cả chúng sinh thành tựu các thứ hạnh nguyện trí tuệ thần thông của Bồ-tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lúc bố thí những loại vườn rừng, đền đài, chổ vui chơi đẹp đẽ, nghĩ: Ta sẽ vì tất cả chúng sinh làm vườn rừng tốt. Ta sẽ vì tất cả chúng sinh mà thị

hiện niềm vui pháp. Ta sẽ ban cho tất cả chúng sinh ý vui vẻ. Ta sẽ chỉ cho chúng sinh vô biên sự hỷ lạc. Ta sẽ vì tất cả chúng sinh mở cửa pháp thanh tịnh. Ta sẽ làm cho chúng sinh phát tâm hoan hỷ. Ta sẽ làm cho tất cả chúng sinh được sự giác ngộ của Phật. Ta sẽ làm cho chúng sinh thành tựu nguyện rộng lớn. Ta sẽ làm cha tốt của tất cả chúng sinh. Ta sẽ làm cho tất cả chúng sinh quán sát trí tuệ. Ta sẽ bố thí tất cả đồ cần dùng cho chúng sinh. ta sẽ như mẹ hiền của tất cả chúng sinh, sinh trưởng tất cả căn lành nguyện lớn cho họ.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lúc tu hành những căn lành như vậy, đối với chúng sinh ác không hề mệt mỏi, nhảm chán. Dù cho tất cả chúng sinh khắp thế gian đều không biết ân, Bồ-tát không hề có một niệm hờn ghét, cũng không mảy may cầu báo đáp, chỉ muốn trừ diệt vô lượng sự khổ não cho họ. Đối với thế gian, tâm Bồ-tát như hư không, chẳng chút nhiễm vướng. Bồ-tát quán sát tướng chân thật của các pháp, phát thê nguyện lớn cứu khổ chúng sinh, trọn chẳng chán nản bỏ phế chí nguyện Đại thừa, dứt tất cả kiến chấp, tu tập các hạnh nguyện bình đẳng của Bồ-tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát quán sát như thế rồi, thâu giữ các căn lành đều đem hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tất cả chúng sinh luôn luôn sinh thêm vô lượng pháp lành, thành tựu tâm sâu xa rộng lớn vô thượng.

Nguyện cho tất cả chúng sinh được pháp bất động, thấy chư Phật đều hoan hỷ.

Nguyện cho tất cả chúng sinh vui thích vườn pháp, được niêm vui vường tược vi diệu của các cõi Phật.

Nguyện cho tất cả chúng sinh được tâm tịnh diệu, thường thấy vườn rừng thần thông của Phật.

Nguyện cho tất cả chúng sinh được niêm vui của Phật, thường khéo tự tại trong cảnh giới trí tuệ.

Nguyện cho tất cả chúng sinh được niêm vui tự tại, đến khắp cả đạo tràng pháp hội trong cõi Phật.

Nguyện cho tất cả chúng sinh thành tựu sự tự tại giải thoát của Bồ-tát, cùng tận kiếp vị lai, thực hành hạnh Bồ-tát không hề biết mệt mỏi.

Nguyện cho tất cả chúng sinh thấy chư Phật đầy khắp cõi pháp, phát tâm rộng lớn ở vường rừng của Phật.

Nguyện cho tất cả chúng sinh đều đến được khắp các cõi Phật và cúng dường khắp tất cả Phật.

Nguyện cho tất cả chúng sinh được tâm nguyện lành, làm trang nghiêm thanh tịnh tất cả cõi Phật.

Trên đây là Đại Bồ-tát lúc bố thí vườn rừng, đèn đài, đem căn lành hồi hướng, vì muốn cho tất cả chúng sinh được thấy chư Phật, được đi trong vườn rừng của Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát mở trăm ngàn ức triệu vô lượng, vô số hội bố thí rộng lớn, tất cả đều thanh tịnh, chư Phật đều chấp thuận, trọn không tổn não đến một chúng sinh, làm cho khắp mọi loài xa lìa các điều ác, ba nghiệp thanh tịnh, thành tựu trí tuệ, sấp bày trăm ngàn ức triệu vô lượng, vô số cảnh giới thanh tịnh, chứa nhóm trăm ngàn ức triệu vô lượng, vô số đồ dùng tốt đẹp, phát tâm Bồ-đề vô thượng, bố thí không giới hạn, làm cho tất cả chúng sinh an trụ đạo nơi thanh tịnh, đều giữa cuối đều lành, đều có tâm tin hiểu thanh tịnh. Tùy theo tâm ưa thích của trăm ngàn ức vô lượng chúng sinh mà làm cho họ đều hoan hỷ, dùng tâm đại Từ bi cứu hộ tất cả, cúng dường phụng sự chư Phật ba

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

đời. Vì muốn thành tựu tất cả chủng tánh Phật nên Bồ-tát tu hành công hạnh bố thí không hề hối tiếc, thêm lớn tâm tin, trọn vẹn hạnh thù thắng, luôn luôn tăng tiến Thí bala-mật.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát đem căn lành hồi hương như vậy:

Nguyễn cho tất cả chúng sinh phát tâm Đại thừa, đều được thành tựu hạnh bố thí Đại thừa.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh đều có thể mở hội bố thí lớn, bố thí hết cả, bố thí tốt đẹp, bố thí hơn hết, bố thí vô thượng, bố thí vượt trên thế gian, bố thí được tất cả chư Phật ngợi khen.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh làm thí chủ thứ nhất, hết lòng cứu khổ cho chúng sinh trong các cõi ác đều khiến họ được vào trí tuệ vô ngại, tu nguyện bình đẳng, tu thiện căn như thật, được trí không sai biệt, chứng tự cảnh trí.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh an trụ trong trí tịch tĩnh của các môn thiền định, vào đạo bất tử, rốt ráo tất cả trí tuệ thần thông, dũng mãnh tinh tiến, chứng đủ các bậc, trang nghiêm Phật pháp, đến bờ giác ngộ trọn không thoái chuyển.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh lập hội bố thí lớn, chẳng nhảm chẳng biết nhọc, cứu giúp chúng sinh không ngừng nghỉ, đến rốt ráo trí Nhất thiết vô thượng.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh luôn siêng gieo trồng tất cả căn lành đạt đến bờ giải thoát vô lượng công đức.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường được chư Phật khen ngợi, làm đại thí chủ cho thế gian, đầy đủ công đức sung mãn cõi pháp chiếu khắp phƯơng ban cho niềm vui vô thượng.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh lập hội bố thí lớn, chứa nhiều căn lành, bình đẳng dùi dắt mọi loài đến bờ giải thoát.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thành tựu hạnh bố thí hơn hết, làm cho khắp mọi loài đều an trụ nhất thừa.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh bố thí đúng thời, xa hẳn bố thí trái thời, trọn vẹn bố thí lớn.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thành tựu sự bố thí lành đạt đến bờ giải thoát nơi sự bố thí lớn của Phật.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh thường thực hành sự bố thí trang nghiêm rộng lớn rốt ráo, lấy chư Phật làm thầy và luôn gần gũi cúng dường.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh bố thí thanh tịnh, chứa vô lượng phước đức ngang bằng cõi pháp, đạt đến bờ chánh giác.

Nguyễn cho tất cả chúng sinh làm bậc đại thí chủ của thế gian, thệ độ mọi loài đến địa Như Lai.

Trên đây là Đại Bồ-tát lập hội bố thí lớn, đem căn lành hồi hương, vì muốn cho tất cả chúng sinh thực hành sự bố thí vô thượng, sự bố thí rốt ráo của Phật, sự bố thí trọn lành, sự bố thí bất hoại, sự bố thí cúng dường Phật, sự bố thí không hờn giận, sự bố thí cứu khổ mọi loài, sự bố thí thành tựu trí Nhất thiết, sự bố thí thường thấy chư Phật, sự bố thí tinh tấn trọn lành, sự bố thí rộng lớn thành tựu tất cả công đức của Bồ-tát và trí tuệ của chư Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát bố thí tất cả vật dụng không hối tiếc, chẳng mong, chẳng cầu quả báo, không hề mong được sự giàu vui ở đời, rời tâm vọng tưởng, khéo suy gẫm chánh pháp, chỉ vì muốn tạo lợi ích cho tất cả chúng sinh, xét kỹ thật tánh của tất cả

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

pháp, tùy theo mọi loài chúng sinh sai khác, nên nhu cầu và sử dụng đều khác nhau mà sắm sửa vô lượng vật dụng, đồ trang sức, tất cả đều tốt đẹp, rồi thực hành hạnh bố thí vô biên, bố thí tất cả, bố thí hết cả trong ngoài.

Lúc bố thí như thế, Bồ-tát thêm lớn chí nguyện, được công đức lớn, thành tựu tâm báu có thể thường gia hộ cho tất cả chúng sinh, đều làm cho họ phát sinh chí nguyện thù thắng. Bồ-tát trọn không có một niệm cầu đền đáp, do đó thiện căn của Bồ-tát này đồng với chư Phật ba đời, đều để viên mãn trí Nhất thiết chủng.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát đem tất cả cẩn lành có được do việc bố thí trên đây hồi hướng như vầy:

Nguyện cho tất cả chúng sinh được điều phục thanh tịnh.

Nguyện cho tất cả chúng sinh dứt trừ phiền não, làm nghiêm tịnh tất cả cõi Phật.

Nguyện cho tất cả chúng sinh do tâm thanh tịnh trong khoảnh một niệm đi khắp pháp giới.

Nguyện cho tất cả chúng sinh có trí tuệ hiện bày khắp cả cõi hư không, cõi pháp.

Nguyện cho tất cả chúng sinh được trí Nhất thiết điều phục chúng sinh khắp cả ba đời, trong tất cả thời gian luôn chuyển pháp luân thanh tịnh bất thoái.

Nguyện cho tất cả chúng sinh đủ trí Nhất thiết, có thể khéo thị hiện phương tiện hiện bày thần thông làm lợi ích cho chúng sinh.

Nguyện cho tất cả chúng sinh đều có thể thông tỏ về sự giác ngộ của Phật, cùng tận kiếp vị lai thường nói chánh pháp khắp mươi phương thế giới không dừng nghỉ, cho mọi loài đều được nghe biết.

Nguyện cho tất cả chúng sinh trong vô lượng kiếp tu hạnh Bồ-tát đều được viên mãn.

Nguyện cho tất cả chúng sinh ở tất cả thế giới hoặc nhiễm, hoặc tịnh, hoặc nhỏ, hoặc lớn, hoặc thô hoặc tế, hoặc úp hoặc ngửa, hoặc một thứ trang nghiêm, hoặc nhiều thứ trang nghiêm luôn diễn nói hạnh tu của Bồ-tát cùng khắp trong các thế giới ấy.

Nguyện cho tất cả chúng sinh trong mỗi niệm luôn thực hành sự nghiệp của chư Phật ba đời, giáo hóa mọi loài hướng đến trí Nhất thiết.

Chư Phật tử! Tùy theo tất cả nhu cầu của chúng sinh, Đại Bồ-tát đem vô số vật dụng cung cấp cho họ như thế là vì muốn Phật pháp được nối luôn không dứt, vì tâm đại Bi cứu giúp khắp tất cả mọi loài, an trú đại Từ, tu hạnh Bồ-tát, không hề trái lời Phật dạy, dùng phương tiện khéo léo tu những hạnh lành, chẳng dứt chủng tánh của chư Phật, tùy theo chỗ cầu xin của người mà cấp cho không hề nhảm chán, xả thí tất cả không hề tiếc, luôn luôn hồi hướng về trí Nhất thiết.

Bấy giờ, các cõi nước ở mươi phương, có vô số loài chúng sinh có đủ loại hình dạng cùng đủ loại phước điền đều hội đến chỗ Bồ-tát mà cầu xin đủ thứ. Bồ-tát thấy rồi tâm rất vui mừng đều chấp nhận tất cả, xem họ như bạn lành, vô cùng thương xót, bèn thỏa mãn sự cầu xin của họ, tâm bố thí lớn mạnh không dừng nghỉ, cũng không mệt mỏi, tùy theo chỗ cầu xin của mỗi người mà cung cấp đầy đủ, làm cho họ hết khổ sở vì bần cùng.

Những người đến xin đều rất hài lòng, hết sức truyền tụng tán dương đức hạnh của Bồ-tát. Tiếng tốt đồn xa, mọi người lại kéo đến. Bồ-tát thấy họ, hoan hỷ vô lượng. Giả sử, trải qua trăm ngàn ức triệu kiếp thọ hưởng thú vui của trời Đế Thích, vô số kiếp thọ hưởng thú vui của trời Dạ-ma, trong vô lượng kiếp thọ hưởng thú vui của trời Đâu-suất, trong vô biên kiếp thọ hưởng thú vui của trời Biến hóa, trong vô đẳng kiếp thọ hưởng

thú vui của trời Tha hóa, trong số kiếp không thể tính thọ hưởng thú vui của trời Phạm vương, trong số kiếp không thể nêu bày thọ hưởng thú vui của Chuyển luân vương, trong số kiếp không thể nghĩ thọ hưởng thú vui của trời Biển tịnh, trong số kiếp không thể nói thọ hưởng thú vui của trời Tịnh cư đều không sánh bằng. Đại Bồ-tát lúc thấy người đến cầu xin, hoan hỷ mến ưa, mừng vui phấn khởi, tâm tin thêm lớn, chí nguyện thanh tịnh, sáu căn điều thuận, đầy đủ đức tin, sự hiểu biết, cho đến tăng tiến Phật trí.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát đem căn lành này hồi hướng, vì muốn cho tất cả chúng sinh được lợi ích, tất cả chúng sinh được an lạc, tất cả chúng sinh được lợi lớn, tất cả chúng sinh được thanh tịnh, tất cả chúng sinh đều cầu Bồ-đề, tất cả chúng sinh đều được bình đẳng, tất cả chúng sinh đều được tâm hiền lành, tất cả chúng sinh đều vào Đại thừa, tất cả chúng sinh đều được trí tuệ lành, tất cả chúng sinh đều trọn đủ hạnh nguyện Phổ hiền, viên mãn mười Lực, hiện thành Chánh giác.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lúc đem thiện căn trên đây hồi hướng như thế, nghiệp thân, ngữ, ý đều giải thoát, không vướng mắc, không ràng buộc, không có tưởng chúng sinh, không có tưởng thọ mạng, không có tưởng ngã, không có tưởng nhân, không có tưởng đồng tử, không có tưởng sự sinh, không có tưởng sự tạo tác, không có tưởng sự lãnh thọ, không có tưởng có, không có tưởng không, không có tưởng đời này đời sau, không có tưởng chết đây sinh kia, không có tưởng thường, không có tưởng vô thường, không có tưởng có ba cõi, không có tưởng không có ba cõi, chẳng phải tưởng, không phải chẳng phải tưởng.

Như thế-là hồi hướng không trói buộc, hồi hướng không trói buộc giải thoát, hồi hướng chẳng phải nghiệp, hồi hướng chẳng phải nghiệp báo, hồi hướng chẳng phải phân biệt, hồi hướng chẳng phải không phân biệt, hồi hướng chẳng phải tư duy, hồi hướng chẳng phải đã tư duy, hồi hướng chẳng phải tâm, hồi hướng chẳng phải vô tâm.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lúc hồi hướng như thế không chấp trong chấp ngoài, không chấp nơi chủ thể duyên, không chấp nơi đối tượng duyên, chẳng chấp nhân, chẳng chấp quả, chẳng chấp pháp, chẳng chấp phi pháp, chẳng chấp tư duy, chẳng chấp không tư duy, chẳng chấp sắc, chẳng chấp sắc sinh, chẳng chấp sắc diệt, chẳng chấp thọ tưởng hành thức, chẳng chấp thọ tưởng hành thức sinh, chẳng chấp thọ tưởng hành thức diệt.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát nếu không chấp trước các pháp, thì không bị ràng buộc nơi sắc, không bị ràng buộc nơi sắc sinh, không bị ràng buộc nơi sắc diệt, không bị ràng buộc nơi thọ tưởng hành thức, không bị ràng buộc nơi thọ tưởng hành thức sinh, không bị ràng buộc nơi thọ tưởng hành thức diệt.

Nếu có thể không bị ràng buộc nơi các pháp, thì đối với các pháp cũng không giải thoát. Vì sao? Vì không có chút pháp nào đang sinh, hoặc đã sinh, hoặc sẽ sinh. Không có pháp nào có thể nắm bắt, có thể chấp trước.

Tất cả các pháp, tự tưởng là như vậy, không có tự tánh, lìa tưởng tự tánh, chẳng phải một, chẳng phải hai, chẳng phải nhiều, chẳng phải vô lượng, chẳng phải nhỏ, chẳng phải lớn, chẳng phải hẹp, chẳng phải rộng, chẳng phải sâu, chẳng phải cạn, chẳng phải tịch tĩnh, chẳng phải rộn ràng, chẳng phải đúng, chẳng phải sai, chẳng phải pháp, chẳng phải phi pháp, chẳng phải thể, chẳng phải phi thể, chẳng phải có, chẳng phải chẳng có.

Bồ-tát quán sát các pháp như vậy là chẳng phải pháp, trong lời nói, thuận theo thế gian mà kiến lập chẳng phải pháp làm pháp, chẳng dứt các nghiệp đạo, chẳng bỏ hạnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-tát, cầu trí Nhất thiết trọn không thoái chuyển, biết rõ tất cả nghiệp duyên như giặc mơ, âm thanh như vang, chúng sinh như bóng, các pháp như ảo, nhưng cũng chẳng hoại nhân duyên của nghiệp lực, biết rõ các nghiệp lực với công dụng rộng lớn, hiểu thấu tất cả pháp đều không tạo tác, thực hành đạo vô tác chưa bao giờ xao lâng.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát này trụ nơi trí Nhất thiết, hoặc xứ hay phi xứ thảy đều hồi hướng nơi tánh trí Nhất thiết, ở tất cả chỗ đều hồi hướng không thoái chuyển.

Do nghĩa gì gọi là hồi hướng?

Vì vĩnh viễn vượt khỏi thế gian đến bờ giác, vì thoát khỏi các uẩn đến bờ giác, vì vượt qua đường ngũ ngôn đến bờ giác, vì xa lìa các vọng tưởng đến bờ giác, vì dứt hẳn thân kiến đến bờ giác, vì lìa hẳn chỗ nương tựa đến bờ giác, vì tuyệt hẳn các cõi đến bờ giác, vì ra khỏi hẳn các cõi đến bờ giác, vì bỏ hẳn các sự nấm bắt đến bờ giác, vì thoát hẳn thế pháp đến bờ giác, cho nên gọi là hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lúc hồi hướng như thế-là thuận theo Phật mà trụ, thuận theo pháp mà trụ, thuận theo trí mà trụ, thuận theo Bồ-đề mà trụ, thuận theo nghĩa mà trụ, thuận theo hồi hướng mà trụ, thuận theo cảnh giới mà trụ, thuận theo hạnh mà trụ, thuận theo chân thật mà trụ, thuận theo thanh tịnh mà trụ.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát hồi hướng như thế-là thấu đạt tất cả các pháp, là phụng sự tất cả chư Phật, không có một Đức Phật nào mà chẳng phụng sự, không có một pháp nào mà chẳng cúng dường, không có một pháp nào có thể hoại diệt được, không có một pháp nào có thể chống trái được, không có một vật nào có thể tham chấp, không có một pháp nào có thể nhảm chán xa lìa, tất cả pháp trong, pháp ngoài không thấy có một chút diệt hoại, trái với luật nhân duyên. Bồ-tát này đầy đủ pháp lực không hề dừng nghỉ.

Chư Phật tử! Đây là hồi hướng thứ sáu, hồi hướng tùy thuận tất cả thiện căn kiên cố của Đại Bồ-tát.

Lúc Đại Bồ-tát an trụ nơi bậc hồi hướng này, thường được chư Phật hộ niệm nên được kiên cố bất thoái, vào sâu pháp tánh, tu trí Nhất thiết, tùy thuận nghĩa pháp, tùy thuận tánh pháp, tùy thuận tất cả căn lành kiên cố, tùy thuận tất cả đại nguyện viên mãn, tùy thuận đầy đủ pháp kiên cố, tất cả như kim cang, không gì hủy hoại được, được tự tại với tất cả pháp.

Bấy giờ, Bồ-tát Kim Cang Tràng quán sát mươi phương, quán sát đại chúng và quán sát cõi pháp xong, liền hội nhập nghĩa thâm diệu của tự cú, tu tập tâm vô lượng rộng lớn, đem tâm đại Bi bao trùm thế gian, làm thêm lớn chủng tánh Phật quá khứ, hiện tại và vị lai, vào công đức của tất cả Phật, thành tựu thân lực tự tại của chư Phật. Bồ-tát quán sát tâm ưa thích của chúng sinh, thuận theo căn lành đáng được thành thực của họ, rồi y cứ nơi thân pháp tánh, vì họ hiện sắc thân, nương vào thân lực của Đức Phật nói kệ rằng:

*Bồ-tát hiện thân làm quốc vương
Là ngôi cao nhất ở thế gian
Oai quyền phước đức hơn tất cả
Khắp vì chúng sinh làm lợi ích.
Tâm ý thanh tịnh không nhiễm chấp
Tự tại trong đời đều tuân kính
Hoằng tuyên chánh pháp để dạy người
Cho khắp muôn dân được an ổn.
Hiện sinh quý tộc lên ngôi vua*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Thường theo chánh giáo chuyển pháp luân
Bẩm tánh nhân từ không bạo ngược
Mười phương kính ngưỡng tuân lời dạy.
Trí tuệ phân biệt thường tỏ sáng
Dung mạo tài năng đều đầy đủ
Truyền lệnh cả nước đều tuân hành
Trù dẹp quân ma không còn sót.
Giữ vững giới tịnh không hề phạm
Quyết chí chịu khổ không dao động
Nguyễn dứt trừ hận tâm hờn giận
Luôn thích tu hành các Phật pháp.
Thức uống ăn, hương hoa, y phục
Xe cộ, giường, nệm, ghế, bàn, đèn
Cho đến vô lượng món cần dùng
Bồ-tát đều thí cho tất cả.
Vì lợi chúng sinh mà bố thí
Cho họ khai phát tâm rộng lớn
Đối với Thế Tôn cùng chư Thánh giả
Tâm đều thanh tịnh rất hoan hỷ.
Bồ-tát cung cấp khắp tất cả
Sở hữu trong ngoài đều bố thí
Quyết khiến tâm họ luôn yên ổn
Chẳng hề bao giờ sinh hối tiếc.
Bồ-tát cho đầu hoặc cho mắt
Hoặc cho cánh tay hoặc cho chân
Thịt, da, xương, tủy tất cả thứ
Đều vui bố thí tâm không tiếc.
Bồ-tát hiện thân ở ngôi vua
Dòng họ giàu sang mọi người kính
Dù là cắt lưỡi cho người xin
Tâm vẫn vui mừng không luyến tiếc.
Công đức thí lưỡi của Bồ-tát
Hồi hướng cho tất cả mọi loài
Nguyễn họ nương nhờ công đức ấy
Đều được tướng lưỡi Phật dài rộng.
Hoặc cho ngôi vua và vợ con
Hoặc xả thân mình làm tội tá
Trong tâm hoan hỷ luôn thanh tịnh
Tất cả như vậy không hối tiếc.
Tùy theo nhu cầu đều cho hết
Cung cấp đúng thời không mỏi mệt
Tất cả sở hữu đều phân chia
Mọi người đến xin đều đầy đủ.
Vì nghe pháp, Bồ-tát xả thân
Tu những hạnh khổ cầu giác ngộ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Lại vì chúng sinh bỏ tất cả
Cầu trí vô thương không thoái chuyen.
Vì nghe chánh pháp chở Đức Phật
Bồ-tát xả thân làm thị giả
Vì muốn cứu khổ khắp chúng sinh
Phát sinh tâm hoan hỷ vô biên.
Bồ-tát thấy Phật đại Đạo sư
Đem tâm từ làm lợi ích lớn
Do đó hớn hở tâm vui mừng
Nghe lãnh pháp vị sâu của Phật.
Bao nhiêu căn lành Bồ-tát có
Đều hồi hướng cả cho chúng sinh
Cứu độ tất cả không còn sót
Khiến giải thoát hẳn đạt an lạc
Bao nhiêu quyền thuộc của Bồ-tát
Dung mạo xinh đẹp trí thông minh
Tràng hoa, y phục và hương xoa
Các thứ trang sức đều đầy đủ
Các quyền thuộc này rất ít có
Bồ-tát có thể bối thí cả
Chuyên cầu thành Phật độ muôn loài
Tâm ý như thế không xao lảng
Bồ-tát suy gẫm kỹ như thế
Thực hành đầy đủ hạnh rộng lớn
Đều đem hồi hướng khắp chúng sinh
Chẳng có mảy may tâm chấp trước.
Bồ-tát bối thí ngôi quốc vương
Cho đến thành áp cùng cả nước
Cung điện, đèn dài và vườn rừng
Người hầu, thị vệ đều không tiếc.
Bồ-tát từ lâu vô lượng kiếp
Đi khắp mọi nơi làm bối thí
Nhân đó giáo hóa khắp mọi loài
Đều khiến vượt lên Vô thương giác
Chúng sinh phẩm loại đều sai biệt
Mười phương tụ tập đông vô số
Bồ-tát xem thấy rất vui mừng
Theo họ thiếu gì đều cấp đủ.
Như Phật ba đời đã hồi hướng
Bồ-tát cũng tu hạnh như thế
Công hạnh tu hành của Thế Tôn
Bồ-tát theo học đến toàn vẹn.
Bồ-tát quán sát tất cả pháp
Ai là người vào được pháp này.
Thế nào là vào, vào chở nào?*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thuận theo bối thí tâm không trụ.
Bồ-tát hồi hướng trí thiện xảo
Bồ-tát hồi hướng pháp phương tiện
Bồ-tát hồi hướng nghĩa chân thật
Nhưng trong pháp đó vẫn không chấp.
Với tất cả nghiệp không phân biệt
Cũng chẳng nhiễm vướng nơi nghiệp quả
Biết tánh Bồ-dề theo duyên khởi
Vào sâu cõi pháp không trái nghịch
Chẳng ở trong thân mà có nghiệp
Cũng chẳng nương tâm mà trụ chấp
Trí tuệ biết rõ không tánh nghiệp
Vì do nhân duyên, nghiệp chẳng mất.
Tâm chẳng vọng chấp pháp quá khứ
Cũng chẳng tham đắm pháp vị lai
Chẳng thấy hiện tại có chỗ trụ
Thấu rõ ba cõi đều rỗng lặng
Bồ-tát thấu triệt ngần mé sắc
Thọ, tướng, hành, thức cũng thấu suốt
Vượt khỏi dòng sinh tử thế gian
Tâm ý khiêm hạ luôn thanh tịnh.
Quán kỹ năm uẩn, mười tám giới
Quán mười hai xứ và thân mình
Mỗi mỗi nơi đầy câu Bồ-dề.
Thể tánh rốt ráo không thủ đắc.
Chẳng chấp tướng thường trụ của pháp
Đối tướng đoạn diệt cũng chẳng chấp
Pháp tánh chẳng có cũng chẳng không
Nghiệp lý tuần tự không cùng tận
Đối với các pháp không chỗ trụ
Chẳng thấy chúng sinh và Bồ-dề.
Mười phương cõi nước khắp ba đời
Tim câu rốt ráo chẳng thể được
Nếu quán được các pháp như vậy
Thì sự hiểu biết đồng chư Phật
Dẫu tìm tự tánh chẳng thể được
Nhưng hạnh Bồ-tát chẳng luống uổng.
Bồ-tát biết pháp theo duyên có
Chẳng trái tất cả đạo đã tu
Khai thị giải thoát những nghiệp nhân
Vì muốn chúng sinh đều thanh tịnh.
Đây là đạo hạnh của người trí
Là điều chỉ giáo của Như Lai
Tùy thuận tư duy vào chánh nghĩa
Tự nhiên giác ngộ thành Bồ-dề.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Biết các pháp không sinh, không diệt
Cũng lại không đến và không đi
Cũng chẳng chết đây mà sinh kia
Người này giác ngộ các Phật pháp.
Thấu rõ thật tánh của các pháp
Đối với pháp tánh không phân biệt
Biết pháp vô tánh, không phân biệt
Người này khéo nhập trí tuệ Phật
Pháp tánh ở khắp tất cả chỗ
Khắp cả chúng sinh và cõi nước
Ba đời đều khắp không thiếu sót
Cũng không hình tướng có thể được.
Tất cả pháp chư Phật giác ngộ
Thảy đều thâu lấy không còn sót
Dù nói tất cả pháp ba đời
Nhưng các pháp đó đều chẳng có.
Như pháp tánh kia khắp tất cả
Bồ-tát hồi hướng cũng như vậy
Hồi hướng tất cả cho chúng sinh
Thường ở thế gian không thoái chuyển.*

